

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Jelen jogvitában az 1985. októberi felvételekor az A7 3. fizetési fokozatba besorolt felperes kifogásolja a kinevezésre jogosult hatóság azon határozatát, amellyel ezen besorolását nem vizsgálta felül, amikor azt az A6 1. fizetési fokozatban és nem az A6 3. fizetési fokozatban rögzítette, amellyel elmulasztotta őt újra besorolni, és amellyel az átsorolási határozat hatálybalépésének időpontját 1995. október 5-ben korlátozta.

Követelése alátámasztására a felperes ugyanazon jogalapokra hivatkozik, mint amelyekre a felperes a T-125/04. sz. Rouseaux kontra Bizottság ügyben hivatkozott.

A Cargill B.V. által 2004. április 14-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-142/04. sz. ügy)

(2004/C 168/14)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Cargill B.V., székhely: Hága (Hollandia), képviseli H.J. Bronkhorst és J.F. van Nouhuys, 2004. április 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. január 5-én neki címzett határozatot;
2. kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Felperes vitatja a Bizottság határozatát, mely szerint a behozatali vámok elengedése e sajátos esetben nem igazolható. Ezt a határozatot azt követően fogadták el, hogy az Európai Bíróság a C-156/00. sz. Holland Királyság kontra Bizottság ügyben⁽¹⁾ megsemmisítette a C/2000/485 final bizottsági határozatot.

Felperes az aktív feldolgozási szabályoknak megfelelően kukoricát hozott be az Európai Közösségekbe. A kukoricát glükózzá dolgozták fel, amit viszont újra kivittek. Felperes ebből a célból az egyenértékű áruval való helyettesítés rendszerében megkapta a szükséges engedélyeket. A Bizottság a vitatott határozatában azt állítja, hogy az exportált glükózt teljes egészében nem a kukoricából állították elő, hanem a Közösség piacáról származó búzából is. A holland hatóságok így behajtották a nekik járó behozatali vámokat. A vitatott határozatban a Bizottság e tartozás elengedésére irányuló kérelmet elutasította.

Keresete alátámasztására a felperes először is azt állítja, hogy védelmi jogait megsértették. Különösen az „audi alteram parte” elvének valamint az ügyre vonatkozó iratokhoz való hozzáférés jogának megsértésével érvel.

Felperes állítja továbbá, hogy a behozatali és kiviteli vámok visszafizetéséről vagy elengedéséről szóló 1430/79 rendelet⁽²⁾, valamint a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92 rendelet⁽³⁾ 239. cikkét, valamint a 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93 rendelet⁽⁴⁾ 905–909. cikkeit megsértették. Felperes továbbá valószínűsíti az indokolás hiányából fakadó EK 253. cikk szerinti kötelezettség megsértését.

Felperes érvelése szerint a Bizottság tévesen ítélte meg, hogy az aktív feldolgozás engedélyére vonatkozó feltételek teljesítése vonatkozásában a felperes nyilvánvalóan gondatlanul járt el. Felperes szerint a kukoricából és búzából nyert, kivitelre szánt glükóz ugyanolyan sajátságokkal bír, mint a kizárólag kukoricából előállított glükóz. Továbbá a felperes állítja, hogy mindkét termék ugyanazon KN-kód alá tartozik. Állítása szerint az egyetlen, vele szemben felmerülő kifogás az lehet, hogy a glükózt részben az engedélyben meghatározott hat hónapos határidő lejártá után exportálta.

Végezetül felperes érvelését az arányosság elvének megsértésével zárja.

⁽¹⁾ A Bíróság C-156/00. sz. Holland Királyság kontra Bizottság ügyben hozott ítélete, EBHT 2003., I-2527. o.

⁽²⁾ A behozatali és kiviteli vámok visszafizetéséről vagy elengedéséről szóló, 1979. július 2-i 143/79/EGK tanácsi rendelet (HL L 175., 1979., 1. o.).

⁽³⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1992., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1993., 1. o.).

A Télévision Française 1 SA által 2004. április 13-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-144/04. sz. ügy)

(2004/C 168/15)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Télévision Française 1 SA, Boulogne (Franciaország), képviseli Jean-Paul Hordies, avocat, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottsága 2003. december 10-i C(2003)4497 végleges határozatát a Franciaország által 1988. és 1994. között a „France 2” és a „France 3” részére biztosított állami támogatásokról, amennyiben az a támogatásokat a szerződés 86. cikkének (2) bekezdése értelmében a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította,
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A felperes panaszát követően a Bizottság megindította az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében előírt vizsgálati eljárást a „France 2” és a „France 3” francia televíziós csatornáknak juttatott beruházási támogatás, valamint tőkejuttatások tekintetében. A megtámadott határozatban a Bizottság úgy határozott, hogy az intézkedések az EK 87. cikke szerinti állami támogatásnak minősülnek, ugyanakkor a 86. cikk (2) bekezdése alapján az EK-Szerződéssel összeegyeztethetőnek nyilvánította őket.

Első jogi érvében a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat indoklása téves és sérti az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdését, valamint az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseket. A felperes vitatja a Bizottság következtetését, amely szerint a két csatorna feladatai a 86. cikk (2) bekezdése szerinti közérdekű szolgáltatásnyújtásnak minősülnek, rámutatva, hogy saját tevékenysége közel azonos, anélkül, hogy azokat közérdekűnek tekintenék. Vitatja továbbá a megtámadott határozatban a Bizottság által a támogatásokról készített pénzügyi elemzést.

Második jogi érvében a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a 80/723⁽¹⁾ irányelvet, amikor úgy határozott, hogy az nem alkalmazandó a közszolgálati csatornák 2000. előtti műsorszolgáltató tevékenységére. Ugyanezen az alapon a felperes hivatkozik a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló, az EK-Szerződéshez csatolt jegyzőkönyv pontatlan alkalmazására.

⁽¹⁾ A tagállamok és a közzállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról szóló, 1980. június 25-i 80/723/EGK bizottsági irányelv (HL L 195., 1980.7.29., 35–37. o.)

A Koldo Gorostiaga Atxalandabaso által 2004. április 20-án az Európai Parlament ellen benyújtott kereset

(T-146/04. sz. ügy)

(2004/C 168/16)

(Az eljárás nyelve: francia)

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, lakóhelye Saint Pierre d'Irube (Franciaország), képviseli Didier Rouget, avocat 2004. április

20-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Parlament ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg az Európai Parlament 2004. február 24-i határozatát, amely elrendeli a felperes számára fizetendő juttatások visszatartását egészen a felperes Európai Parlamenttel szemben fennálló állítólagos tartozásának kiegyenlítéséig,
- kötelezze az alperest a saját és a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Megtámadott határozatában az Európai Parlament úgy találta, hogy a különböző parlamenti juttatásokkal kapcsolatos igazoló dokumentumok hiánya miatt a felperes, aki képviselő, 118 360,18 euróval tartozik és ezért elrendelte juttatásainak visszatartását.

A felperes megtámadja ezt a határozatot, arra hivatkozva, hogy a Parlament megsértette az európai képviselőket megillető költségtérítések és juttatások kifizetésére vonatkozó szabályzatot, nevezetesen azzal, hogy a határozatot a Parlament Főtitkára és nem – amint azt az említett szabályzat 27. cikke előírja – a Parlament hivatala hozta. A felperes emellett azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti a tárgyilagosságot, a pártatlanságot, az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség elvét, valamint a kontradiktórium eljárást és a védelemhez való jog elvét. Emellett azt is állítja, hogy a megtámadott határozat indokolása nem megfelelő és a határozat hatalommal való visszaélésnek minősül, mivel kizárólag politikai célok elérése érdekében fogadták el. Végezetül a felperes a Parlament mérlegelésének nyilvánvaló hibájára hivatkozik.

Brian M. Ross által 2004. április 23-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-147/04. sz. ügy)

(2004/C 168/17)

(Az eljárás nyelve: francia)

Brian M. Ross, lakóhely: Morpeth (Egyesült Királyság), képviseli Eric Boigelot avocat, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.